

Sakskøbing ikke, og det ærede Medlem sagde saa, at jeg havde skadet mit Land ved den Holdning, jeg havde indtaget. Det er selvfølgelig ganske urigtigt. Det, jeg har gjort, er, at jeg, i Overensstemmelse med dette Tings Program, i mit Toldlovsforslag og i de Forslag, der ledsagede det, har foreslaaet en Forhøjelse af Afgiften paa Vin. Det ærede Medlem plejer at opfordre mig til i min Politik at være trofast mod Venstres Fortid. Naar blot jeg vil være det, vil han være tilfreds med mig. (*Slengerik*: Det er nu vist at forlange for meget). Det ærede Medlem, der afbryder mig, bør vente, til jeg har fortsat, thi det ærede Medlem vil vel ikke benægte, at det hører med til Venstres Fortid i Toldsagen at beskatte Vin betydeligt højere, end den hidtil er bleven beskattet. Hvis det ærede Medlem erindrer, hvorledes Folketingets Standpunkt har været, vil han vide, at Folketingets Standpunkt har været det, at man vilde forhøje Tolden paa den billigere Vin endog til det dobbelte. Det ærede Medlem plejer ogsaa at være af dem, der sige, at man skal være ubetinget tro mod Venstres Standpunkt i alle Sager, altsaa kan det ærede Medlem ikke bebrejde mig det som en Skade, jeg har villet tilføje mit Land, at jeg har været tro mod Venstres Fortid paa dette Punkt og har foreslaaet en Forhøjelse af Tolden paa Vin.

Naar der saa særlig rettes Bebrejdelser imod mig, fordi jeg har givet Forslaget den Form, at der ved Siden af Tolden skal opkræves en indenlandsk Afgift under Form af en Stempelafgift, kunne de ærede Medlemmer heller ikke gøre det, thi de ærede Medlemmer vide meget vel, at Toldkommissionens Mindretal, som var Venstre — deriblandt det afdøde Medlem for Holbæk (Fogtmann), det ærede Medlems Partifælle —, har i sin Tid netop opfordret Finansministeren til at tage en saadan Beskatning frem til Kompensation for en Toldlov. Det er altsaa ogsaa Venstres gamle Standpunkt og Venstres gamle Opfordring, jeg har fulgt i saa Henseende. Det er det, jeg har gjort, og efter at dette er sket, har man fra Frankrigs Side reageret derimod. Nu er Forholdet det, at omtrent samtidig eller noget efter kom Vindyrkerkrisen i Frankrig, og saa tog man Spørgsmaalet op der — man blev maaske ogsaa foranlediget dertil paa andre Maader. Det er altsaa det, der er sket. Men at Frankrig tog Spørgsmaalet op, er ikke min Skyld.

Saa siger man, at jeg skulde straks

have opgivet denne Stempelskat og formentlig ogsaa den forhøjede Vintold. Jeg skulde straks have ændret Forslagene, saa snart Frankrig tog de økonomiske Repressalier, som der er Tale om. Dertil vil jeg svare, at det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind. Jeg tror, at hvis jeg gjorde det, vilde jeg have handlet urigtigt. Det vilde have været et kedeligt Eksempel at vise andre Lande. Vi forhøje Tolden paa Varer fra forskellige Lande, og jeg tror, det ikke vilde være heldigt at vise det Eksempel under Toldlovforhandlingen, at man kunde faa os til at fratage en Toldforhøjelse eller en Skatteforhøjelse, naar man viste os en eller anden Trusel. Hvis jeg havde givet Anledning til, at man rundt omkring i Landene havde faaet den Opfattelse, tror jeg, at jeg i Virkeligheden og alvorligt havde skadet mit Land. Hvad tror man vilde være blevet Følgen, naar man saa fra andre Lande havde forlangt Nedsættelser paa andre Sats, paa Tobak, paa Silke og paa andre Varer, for hvilke vi have foreslaaet Forhøjelser? Saa vilde det vistnok have været temmelig umuligt at lave Toldlov i Danmark. Saaledes kan man ikke stille sig. Derfor sagde jeg ogsaa i Landstinget, at hvis der skal ændres i denne Skat eller disse Sats, maa det blive en Følge af Forhandlingerne paa Rigsdagen. Saaledes har jeg stillet mig, og det har ogsaa været Gangen i Forhandlingerne oppe i Landstinget.

Nu er det rigtigt, at der er naaet en foreløbig Forstaaelse om at forsøge at faa Kompensationen paa et andet Grundlag, og det forekommer mig, at nu bør man lade Sagen hvile i Fred, indtil det har vist sig, hvorledes dette virker. Jeg tror, man her vanskelig kan skade sit Land mere end ved bestandig at tale, som om det var os, der havde forurettet Frankrig.

Naar det ærede Medlem endvidere siger, at jeg har favoriseret det ene Land paa det andets Bekostning — det var det ærede Medlems Udtryk —, svarer jeg, at det er ganske urigtigt. Der har ikke været mindste Tendens i mine Handlinger til noget saadant, men der kommer det ærede Medlem til at staa i Flok og Følge med de ivrigste Protektionister. Det er en af de Beskyldninger, de have rejst imod mig, og hvormed de have søgt at lægge Hindringer i Vejen for Arbejdet paa en Toldlov. Endelig oplæste det ærede Medlem nogle Udtalelser af en Beretning fra Grossererersocietetets Komite. Jeg maa beklage, at der i en Indberetning fra denne kan komme til at staa Ting, der ere saa løst funderede.